

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 14 / II Legislatura / Tercer període

Dijous, 14 de febrer de 1985

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Proposició no de Llei
sobre la Igualtat de les Dues Llengües Oficials de Catalunya
en el Batxillerat

Proposició no de Llei
perquè una Part de Corbera sigui declarada Monument Històric Nacional

Proposició no de Llei
sobre els Danys produïts a les Escoles a causa de les Gelades

SUMARI

El debat del tercer punt de l'ordre del dia s'inicia a dos quarts de cinc de la tarda.

Proposició no de Llei sobre la Igualtat de les Dues Llengües Oficials de Catalunya en el Batxillerat (Tercer punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 174).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 175).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 2 i 3, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Garriga (P)* (p. 175).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Colomines (CiU)* (p. 175).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Manuel Nadal (S)* (p. 176).

Votació: *aprovada per unanimitat* (p. 177).

Proposició no de Llei perquè una Part de Corbera sigui declarada Monument Històric Nacional (Quart punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 177).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vernet (CiU) (p. 177).*

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Clotas (S) (p. 177); I. Sr. Garriga (P) (p. 178); I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 178).*

L'I. Sr. Vila i Comaposada (ER), en nom del Grup proponent, anuncia el text definitiu de la Proposició no de Llei (p. 178).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 178).*

Proposició no de Llei sobre els Danys produïts a les Escoles a causa de les Gelades (Cinquè punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Lorente (S) (p. 178).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 3, d'addició i de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vila i Fontcuberta (CiU) (p. 178).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 4, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Garriga (P) (p. 178).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 1, d'addició, i 2, de modificació i d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 178).*

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 179).*

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i tretze minuts, i es reprèn a un quart de sis de la tarda i quatre minuts.

La I. Sra. Lorente (S), en nom del Grup proponent, anuncia el text definitiu de la Proposició no de Llei (p. 179).

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 179).*

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i vuit minuts.

La Proposició no de Llei sobre la Igualtat de les Dues Llengües Oficials de Catalunya en el Batxillerat, la Proposició no de Llei perquè una Part de Corbera sigui declarada Monument Històric Nacional i la Proposició no de Llei sobre els Danys produïts a les Escoles a causa de les Gelades constitueixen, respectivament, els punts tercer, quart i cinquè de l'ordre del dia d'aquesta sessió, el debat dels quals s'inicia a dos quarts de cinc de la tarda. Presideix la sessió l'I. Sr. Joan Colomines, acompanyat del Vice-president en funcions, I. Sr. Terradellas (en substitució de l'I. Sr. González Navas), i del Secretari, I. Sr. Aymerich. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Vintró.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió I. Sres. i Srs. Vernet (en substitució de l'I. Sr. Borràs), Ser-vitje (en substitució de la I. Sra. Busquets), Camps i Vallejo, Dalmau, Descals, Ferrer, Marimon, Montalat, Rúbies, Escudé (en substitució de la I. Sra. Sanabra), Tico i Vila i Fontcuberta, pel G. p. de Convergència i Unió; Clotas, García i Sáez (en substitució de l'I. Sr. Lorda), Lorente, Soto i Manuel Nadal, pel G. Socialista; Garriga, pel G. p. Popular; Vintró, pel G. p. del PSUC, i Casanovas (que és substituït per l'I. Sr. Vila i Comaposada en el debat del punt quart de l'ordre del dia), pel G. p. d'Esquerra Republicana.

Proposició no de Llei sobre la Igualtat de les Dues Llengües Oficials de Catalunya en el Batxillerat

El Sr. PRESIDENT: ... Pel fet de portar aquesta Llei..., portarà la reunió el Vice-president, senyor Terradellas.

(L'I. Sr. Vice-president substitueix l'I. Sr. President en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT: Bé, per agilitzar el debat, si els sembla, senyores i senyors Diputats, començarem donant la paraula al Grup proponent, que en aquest cas és el Grup Socialista. Té deu minuts el Diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, el Grup Socialista presenta aquesta Proposició no de Llei amb una mica de perplexitat, perquè creu que, per l'acció d'un Govern que es diu nacionalista, no hauria d'haver estat necessària l'acció del Parlament per tal d'instar a una cosa que creiem nosaltres que ja hauria d'estar

feta, que és regular la igualtat de l'ensenyament de les dues llengües oficials de Catalunya pel que fa al nivell de batxillerat.

Nosaltres creiem que segurament hi ha hagut problemes burocràtics, problemes de professorat, problemes de diners que han dificultat aquesta acció, però una nació com Catalunya, gran part de l'ésser de la qual són la seva llengua i la seva cultura, hauria necessitat una acció més decidida del Govern per fer cara a aquest problema, i una acció decidida també a nivell econòmic; s'ha emès deute públic, s'han gastat diners per a coses molt importants, però per a Catalunya no hi ha res tan important com la llengua. Per tant, l'excusa del diner no excusa perquè no s'hagi fet abans aquesta igualtat de l'ensenyament de les dues llengües.

Nosaltres creiem que després dels traspassos en matèria educativa, després de l'aprovació de la Llei de Normalització Lingüística, i fins i tot després dels decrets que desplegaven aquesta Llei en l'àmbit de l'ensenyament, que, en concret, deien que «els programes i orientacions a nivells educatius no universitaris establiran un tractament curricular i una dedicació horària que assegurin als alumnes un domini correcte i paritari de les dues llengües oficials de Catalunya...», resulta que això, a nivell de batxillerat, no és així.

Ens trobem, en aquests moments, que el primer curs de batxillerat té tres hores de llengua catalana obligatòries i quatre hores de llengua castellana obligatòries. Per tant, una hora més per a la llengua castellana: no hi ha aquest tractament paritari.

En el segon curs hi ha tres hores de llengua catalana obligatòries, i cinc hores de literatura castellana obligatòries. Per tant, dues hores més per a la llengua, per a la literatura castellana, en aquest cas.

I en el tercer curs hi ha tres hores de literatura catalana obligatòries i quatre hores de literatura castellana optativa. Per tant, hi ha una diferència a favor de la llengua castellana —pel que fa referència al seu ensenyament—, a favor, sempre, de la llengua castellana, tant pel nombre d'hores com pel nombre d'hores de cada curs, cosa que fa que els alumnes vegin la llengua i la literatura catalanes com una llengua i una literatura de segon ordre, perquè tenen menys hores que la llengua i la literatura castellanes.

Aquesta situació no pot durar eternament; s'hi ha de fer cara, s'ha d'eliminar i hem d'aconseguir aquesta igualtat que marca la Llei de Normalització Lingüística. Però resulta que, amb data 13 de juliol del 84, la Direcció General de Batxillerat va fer la circular número 1, del curs 1984-1985, per la qual regulava el que en diuen les hores, els horaris dels centres, i s'estableix, es regula el que en diuen «hores A» i «hores B». Resulta que, en les hores A i les hores B —les hores A són les hores en què els professors tenen tots els alumnes, i en les hores B normalment tenen la meitat dels alumnes—, i resulta que en aquella circular es diu que per a les assignatures que tinguin tres hores es podran fer dues hores A i una B, o una hora A i dues B; de manera que això vol dir que, per a llengua catalana, els alumnes, si fan dues hores A i una hora B, vol dir que tenen dues hores cada setmana de llengua catalana —i una hora cada quinze dies, podria ser... El senyor Descals diu que no, però jo he estat en un institut i sé com funciona el tema de les hores A i les hores B. Per tant, ho conec perfectament, i es podria fer una hora A i dues hores B; en aquest cas voldria dir que tots dos podrien arribar a tenir dues hores de català a la setmana.

En fi, amb això vull posar en evidència que la regulació de les hores A i de les hores B encara discrimina més la llengua i la literatura catalanes, perquè, en tenir poques hores —són tres hores, i en canvi les castellanés són quatre, i cinc—, encara tenim menys hores per donar classe als alumnes que aprenen llengua catalana. De manera que la regulació aquesta, d'hores A i hores B, encara ha empitjorat la situació.

En fi, la proposta del Grup Socialista és molt simple: és instar el Consell Executiu a regular la igualtat de l'ensenyament de les dues llengües oficials de Catalunya en el batxillerat —ho dic ja amb les correccions lingüístiques fetes pels correctors de la casa—; crec que això és una cosa necessària, una cosa que el Grup Socialista reclama del Govern, i crec que és una mica... una vergonya que un Govern nacionalista no ho hagi regulat abans.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nadal. El *Butlletí* número 38 publica dues esmenes, presentades pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana i pel Grup parlamentari Popular. Donem la paraula, per tant, al Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. El senyor Marçal Casanovas té la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyories, nosaltres hem presentat aquesta esmena amb l'esperit d'interpretar millor —ens sembla a nosaltres— el que diu l'article 14 de la Llei de Normalització Lingüística, sobretot en el seu apartat 3, on diu: «La llengua catalana i la llengua castellana han de ser ensenyades obligatòriament a tots els nivells i els graus de l'ensenyament no universitari.» Aquí, nosaltres creiem que amb la nostra esmena, doncs, entrem en aquest fet i per això parlem, també, no solament de llengua purament i exclusivament, sinó que parlem de llengua i de literatura, perquè creiem que moltes vegades és menystinguda una assignatura per potenciar l'altra, i segons en quins llocs, aquestes desigualtats entre el que se'n diu purament «llengua», o el que se'n diu «literatura», condueixen encara a desigualtats més grans entre l'ensenyament del que planament en podem dir el català i el castellà.

A part, també, que aquestes desigualtats es palesen en molts

instituts, d'acord amb el que ha dit abans el senyor Nadal, amb la utilització de les hores A i de les hores B; això és en detriment, molt sovint, de l'ensenyament de la llengua catalana. Si les hores en què s'ensenyava una llengua i l'altra, o una literatura i l'altra, són exactament les mateixes, posarem com a mínim les dues llengües en pla d'igualtat; això, creiem que és l'aspiració mínima que podem tenir en l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística, perquè el mateix article 14, en el seu punt 1, diu que «el català, com a llengua pròpia de Catalunya, ho és també de l'ensenyament a tots els nivells escolars». (*Per raons tècniques, una part de la intervenció de l'I. Sr. Casanovas no ha quedat enregistrada.*) [...] hauria de ser preponderant en l'ensenyament i no en igualtat, però, com a mínim i com a pas previ, volem, almenys, si més no, obtenir aquesta igualtat d'ensenyament de llengua i de literatura en tots els graus escolars.

Se m'ha fet l'observació que el COU, si bé s'imparteix en els instituts, no depèn directament de l'ensenyament de segon grau, sinó que depèn de les universitats. Jo, si això hagués de ser un inconvenient perquè la nostra esmena fos acceptada, nosaltres estem disposats a prescindir d'això que diu del COU, igual com també estariem disposats, per superflu —perquè creiem que, si demanem la igualtat, la demanem evidentment amb totes les condicions—, a treure això que diu «tant en les hores obligatòries com en les optatives», o sigui que quedaria, la nostra esmena, redactada de la següent manera: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a regular la igualtat en el batxillerat de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes i de la llengua i la literatura castellanés.» Aquesta és la nostra proposta d'esmena; la fem amb aquesta reducció, en espera que tots els senyors Diputats aquí presents la veuran amb bons ulls i la votaran favorablement.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. Correspon ara al Grup Popular defensar la seva esmena. Té la paraula el senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA: Molt breument, senyor President, per evitar d'allargar aquest debat a quatre hores, aquesta tarda. La nostra esmena era una petita cautela per evitar que es poguessin introduir factors de recursos i d'allegacions d'inconstitucionalitat d'aquesta Llei. Estem bàsicament d'acord amb el que ha exposat el Portaveu d'Esquerra Republicana, i la nostra esmena es limitava només a dir que això es faria dins del marc d'allò que disposen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, encara que l'exposició que ha fet el senyor Casanovas, globalment, estem disposats a acceptar-la.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Molt bé. Defensades, per tant, les dues esmenes, correspon ara la pronunciació de posició dels altres Grups. Pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Bé, nosaltres hem de dir que votarem afirmativament la Proposició no de Llei. Ens sembla que és equitatiu i, a més a més, perquè el Departament d'Ensenyament, entenen-ho així, ja tenia programat el present curs, basant-se en una nova distribució d'hores dels cursos de primer i de segon curs de batxillerat, bé, en el curs de 1984-85, d'establir-ho la Direcció General.

Jo els voldria dir que... suposo que entendran que un Govern socialista, si realment —un Govern nacionalista, per-

donin la confusió—... si un Govern nacionalista no ha fet alguna de les coses que marca la llei, i que hem de fer i estem disposats a fer, naturalment, si ho fes per gust, hauria de faltar vergonya, però no és aquest el cas; vostès ho saben perfectament i el senyor Nadal, que ha dit això de la vergonya, em penso que no té dret a dir-ho, perquè ell que ho viu i sap les dificultats que hi ha, doncs, és el qui ho hauria d'entendre millor.

Sense una nova redistribució no és possible la igualtat d'hores; absolutament, no és possible la igualtat d'hores lectives de llengua i de literatura catalanes i espanyoles, que no originin diferents greuges. Per exemple, hi ha una opció. La primera opció és que s'igualin, és a dir, que s'equiparin les hores de la llengua catalana amb les de llengua i literatura castellanen. La segona opció és que s'equiparin les de llengua i literatura castellanen amb la llengua catalana; és a dir, o una o les altres. En els dos casos hi ha un allargament d'hores lectives que, en el primer curs correspon a trenta-cinc hores setmanals de classe, per als alumnes de primer curs, i trenta-sis en el segon; la segona opció comporta trenta-tres i trenta-dues hores, però, a més a més, encara comporta un problema de més d'un centenar de professors numeraris de llengua i de literatura espanyoles que es queden sense algunes hores de treball, perquè, és clar...

Llavors, el Departament va fer una opció, que és el que va publicar en la circular 1 del 1985, del 13 de juliol, de la Direcció General del Batxillerat, en la qual intentava equiparar les dues assignatures. Aquest equiparament el fa de la següent manera: actualment, el primer curs té tres hores de llengua catalana, i això ho distribueix entre les hores A i les hores B —les hores A, com ha dit molt bé el senyor Nadal, són les hores obligatòries per a tothom, i no és que hi hagi menys alumnes en les hores B, sinó que en les hores B hi van els alumnes que necessiten un increment d'atenció pel retard que porten, o perquè ho necessiten més, no? Aleshores, quedaria distribuït que en les hores A i les hores B hi hauria una opció de dues hores i dues hores, en el primer curs, i en llengua i literatura espanyoles, que n'hi havia quatre —i aquí hi havia la diferència—, també quedaria redistribuït en dues hores i dues hores.

I en el segon curs, que també la llengua catalana té tres hores, quedaria distribuït en tres hores en les hores A i dues en les hores B, i, en canvi, en llengua i literatura espanyoles, que n'hi havia cinc, quedaria també en tres hores en el grup A i dues hores en el grup B. Amb això s'augmenta l'horari setmanal dels alumnes en mitja hora. Ja s'havia organitzat aquest repartiment perquè aquest any això fos possible, i hi va haver una demanda enorme —els companys socialistes van ser els primers a potenciar-la— de llocs escolars públics en el batxillerat, la voluntat d'atendre aquests llocs va obligar la Direcció General d'emprar el crèdit adient a professorat per a l'escolarització i esperar el curs proper per poder fer aquesta remodelació perquè, si no, no és possible de tirar-ho endavant. Hi ha tota la voluntat de fer-ho; això s'acompanyarà, evidentment, amb altres mesures, com per exemple l'experimentació d'un programa conjunt per al primer curs de dues assignatures que, potser, permeti l'alliberament dels alumnes catalans de repetir continguts de llengua —catalana, espanyola i estrangera—, una remodelació, i nosaltres, explicat això i explicat, doncs, que, de vergonya res, que de vergonya res, sinó que són qüestions estrictament tècniques i que les hem d'anar resolent, i difi-

cultats econòmiques, perquè el diner no és igual en nòmines transferides de professors de batxillerat, ni de bon tros, nosaltres, evidentment, estem disposats a dir i a votar afirmativament que volem l'equiparació de les dues llengües en el batxillerat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Colomines. Atès que el Grup del PSUC no és present ja correspon, per tant, al Grup Socialista pronunciar-se sobre l'esmena d'Esquerra Republicana modificada perquè, si no ho he entès malament, el Grup Popular ha retirat la seva.

Per tant, dono la paraula al senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, el Grup Socialista amb l'ànim que un tema tan important com el de la llengua pugui tenir l'aprovació unànime de la Comissió, creu que s'han de buscar les fórmules d'aproximació entre les posicions prèvies i, per tant, estem en aquesta línia.

De totes maneres abans, diguem, d'acceptar una redacció definitiva que pugui tenir aquesta..., dins el context de les esmenes presentades, jo voldria dir una cosa, em penso que ho puc fer, i és que el senyor Colomines, en fer la seva explicació, desconeix el món dels instituts, i jo crec que el senyor Descals hauria explicat molt millor les coses. Perquè quan diu la proposta que faran, (*remor de veus*), quan diu la proposta que faran està dient la que faran l'any que ve, que respon a una contesta per escrit a una pregunta de la Diputada senyora Vintó. És a dir, que l'any que ve ens diuen que sí que faran dues hores A i dues hores B de llengua catalana a primer curs, i a segon curs tres hores A i dues hores B.

Això l'any que ve. Però és que aquest any no és això, senyor Colomines. Aquest any...

El Sr. VICE-PRESIDENT: Permeti'm, senyor Nadal, el torn que li correspon és simplement per pronunciar-se per l'esmena que hi ha presentada d'Esquerra Republicana. Per tant, li demano, si us plau, que faci l'ús exclusivament per a aquest tema.

El Sr. MANUEL NADAL: Bé, jo penso que perquè m'havien contradit hi podia intervenir, però accepto la paraula del senyor President.

Per tant, respecte al posicionament del Grup d'Esquerra Republicana, el Grup Socialista accepta el redactat presentat pel Grup d'Esquerra Republicana, pels mateixos motius que ha expressat el senyor Marçal Casanovas.

El Sr. VICE-PRESIDENT: Moltes gràcies. Senyores i senyors Diputats, per tant, el text que passaria a llegir a continuació seria el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a regular la igualtat de l'ensenyament de les dues llengües oficials a Catalunya...» No, no és així. (*Pausa.*)

El Sr. MANUEL NADAL: Senyor President, el text seria el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a regular la igualtat» —farem l'esmena també lingüística— «de l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes i de la llengua i la literatura castellanen en el batxillerat.»

El Sr. VICE-PRESIDENT: Estan d'acord amb l'exactitud del text? Doncs, podem posar a votació aquesta Proposició no de Llei. Vots a favor, si us plau?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt tercer, la Proposició no de Llei ha estat acceptada per unanimitat dels presents.

(Ll. Sr. President es reincorpora a la direcció del debat.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vice-president. *(Pausa.)* Ah! Molt bé. Senyora Vintró... *(Pausa.)* Bé, hem acabat el tercer punt de l'ordre del dia. De tota manera, en el segon punt de l'ordre del dia hi havia el nomenament d'una persona per a la ponència, vostè mateixa. La senyora Vintró. Senyor Vintró, apunti la senyora Vintró.

Si vol dir alguna coseta més, ja que no ha dit res? *(Pausa.)* No? Moltes gràcies.

Proposició no de Llei perquè una Part de Corbera sigui declarada Monument Històric Nacional

Podem passar al quart punt de l'ordre del dia, Debat i votació de la Proposició no de Llei perquè una Part de Corbera sigui declarada Monument Històric Nacional. Aquesta Proposició no de Llei ha estat presentada per Esquerra Republicana de Catalunya.

Té la paraula per defensar-la durant deu minuts el senyor Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, en defensar jo aquesta Proposició us he de confessar que ho faig amb una certa emoció per raons de caràcter particular. Vull recordar que el juliol del 36 es va trencar la pau i va començar una guerra, i durant la llargada de la guerra i en terres catalanes hi va haver una gran batalla que va durar quatre mesos, que va ser la batalla de l'Ebre. I en aquesta batalla sagnant, destructora, que desgraciadament vaig viure, el poble de Corbera va ésser bombardejat per artilleria i per aviació durant un mes seguit, atès que era el centre d'operacions que defensava la cruïlla de les vies de penetració i de relació amb l'altra banda de l'Ebre, o sigui, la cruïlla de les Camposines.

El resultat d'aquesta llarga batalla va ésser la destrucció total del nucli de Corbera, de la comarca de Terra Alta. Quan vaig poder tornar dels meus anys d'estar fora, una de les primeres visites del primer recorregut la vaig fer per aquelles terres i vaig poder-me fer càrrec de la destrucció i de les restes que romanen tal com van restar.

És per això que veient-ho vaig anar pensant en la necessitat de convertir aquell nucli en un conjunt històric nacional, que recordés a les generacions joves actuals i a les generacions que vindran el desastre de la guerra, que els monuments commemoratius no ho reflecteixen, i així poder proporcionar, a més a més, a Corbera un ambient turístic, un ambient d'alta escola, que faci que es pugui figurar en els itineraris turístic de l'interior de Catalunya.

El meu criteri, i ho diré amb dues paraules, és simplement no pas restaurar el que havia estat, seria absurd, sinó netejar els carrers, el que ha restat dels carrers i places, assegurar el que pot caure i àdhuc fer mal a algú, sembrar-hi —perdó, m'ho han corregit i ho accepto—, plantar-hi —perquè sembla que sembrar no és correcte en aquest cas, i ho accepto plenament—, plantar-hi uns xiprers i unes oliveres que són arbres de la comarca, que s'adiuen amb la realitat geogràfica de la comarca, potser crear un lloc de records —si es poden trobar

aquests records— i un plànol de grans dimensions en un dels habitatges o de la mateixa església, si és possible —una església d'una portada barroca molt interessant—, on hi hagi el plànol antic de la població amb el nom dels carrers, amb el nom de les cases que hi havia —si hi havia una fleca, si hi havia un ferrer, si hi havia un fuster—, o sigui, perquè la gent tingui una visió clara del que va ser i del que és.

Aquesta és la proposta que presento acceptant unes correccions que m'ha fet el Grup parlamentari de Convergència i Unió de rectificació d'alguna cosa, més que res de tipus gramatical.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Vila, voldria entendre que això vol dir que accepta l'esmena del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: *(Per raons tècniques no s'han enregistrat les paraules de l'I. Sr. Diputat.)*

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. I per la qüestió de les esmenes gramaticals que ha fet el d'això no hi ha cap observació... Molt bé, moltes gràcies.

Els altres Grups tenen ocasió d'intervenir en deu minuts cada Grup, si volen. El senyor Francesc Vernet, de Convergència i Unió.

El Sr. VERNET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, atenent les vicissituds que al llarg de la nostra història ha sofert la vila de Corbera de la Terra Alta, tenint en compte ja que en la Guerra dels Segadors va estar saquejada, incendiada pels exèrcits invasors, que tres segles després, en la guerra del 36 al 39, torna a estar totalment destruïda, nosaltres creiem de justícia que cal dignificar tot el lloc, tot el recinte destruït del municipi de Corbera d'Ebre o de la Terra Alta. A més, creiem també que l'església neoclàssica-barroca és un monument que cal restaurar amb el que sigui, està assentada sobre unes línies d'una altra església romànica, que, probablement, en desenrutar les runes actuals, es podria tornar a recuperar en una bona part. Per tant, recolzem plenament aquesta Proposició no de Llei, si bé hem presentat l'esmena aquesta de modificació del títol: o sigui, que en lloc de dir «Monument Històric Artístic», cal que digui «Conjunt Històric Artístic», per motivacions legals.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, el Grup Socialista.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, per manifestar el nostre recolzament a la Proposició no de Llei presentada, tot tenint en compte que podria millorar-se en el futur el procediment, i és que, a més de la iniciativa de cadascun dels Grups per fixar-se en els monuments que poden esdevenir conjunts històrics artístics de Catalunya, pogués haver-hi també, i prèviament a això —cosa que ens semblaria útil, necessari i important de fer—, tota una planificació per part del Departament de Cultura de tots aquells centres que existeixen a Catalunya que no estan avui catalogats i que poden en un futur esdevenir monuments històrics artístics. Malgrat que això no existeixi, malgrat que encara no s'hagi començat a fer, de totes maneres donem la benvinguda a aquestes iniciatives que vénen de la preocupació de cadascun dels Grups per fixar-se en aquells monuments o en aquells palaus, etcètera, que poden esdevenir en el futur monument històric artístic, i, per tant, recolzarem amb el nostre vot favorable aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Popular.

El Sr. GARRIGA: Senyor President, nosaltres estem d'acord amb la Proposició no de Llei, amb l'esmena de modificació proposada pel Grup de Convergència i Unió. Prescindint de l'argumentació que s'ha donat, la votarem afirmativament.

El Sr. PRESIDENT: El PSUC, el Grup del PSUC.

La Sra. VINTRÓ: *(Per raons tècniques no s'ha enregistrat la intervenció de la I. Sra. Diputada.)*

El Sr. PRESIDENT: Bé, ja s'han manifestat tots els Grups. Volen que llegeixi tal com queda ara la Proposició no de Llei? El senyor Vila vol fer el favor de llegir-la, si us plau?

El Sr. VILA I COMAPOSADA: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat a iniciar i a endegar fins al final les pertinents actuacions per tal que el nucli de la vila de Corbera de la comarca de Terra Alta, que sofrí fins a quedar en runes la guerra del 1936 al 1939, sigui declarat monument històric nacional», perdó «conjunt històric artístic.»

El Sr. PRESIDENT: Permeti'm, però no és això el que diu aquí, no? Però és que això d'«endegar» ho han canviat. Si em permeten, si em permeten, és que el senyor Vila el sap de memòria, el text, i en lloc de llegir-lo ha dit el seu. Però jo demanava que diguessin el de la correcció lingüística. Si em permeten? *(Pausa.)* Això mateix: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a portar a terme les actuacions pertinents perquè el nucli de la vila de Corbera, de Terra Alta, que patí la guerra de 1936-39 fins a quedar en ruïnes, sigui declarat conjunt històric artístic».

Els qui estiguin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, que aixequin la mà.

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovada, aquesta Proposició no de Llei, per unanimitat.

Proposició no de Llei sobre els Danys produïts a les Escoles a causa de les Gelades

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia: Debat i votació de la Proposició no de Llei sobre els Danys produïts a les Escoles a causa de les Gelades.

Aquesta Proposició no de Llei ha estat presentada pel Grup Socialista. Té la paraula el Grup Socialista. Deu minuts.

La Sra. LORENTE: Senyor President, senyories, suposo que molts de vostès, o bona part de vostès, han patit les conseqüències de les gelades de principis de gener, i les escoles, pobres escoles, que sempre són les que pateixen a Catalunya i a tot arreu, i els pobres nens, en aquestes escoles, també han sofert, o han patit, les conseqüències d'aquestes gelades.

Tant és així, que el 14 de gener encara hi havia a Catalunya vuitanta escoles que no havien pogut tornar a obrir les seves portes per les conseqüències d'aquestes. Hi havia avaries de tota mena —de calefacció, d'aigua, etcètera.

Com que sempre que hi ha problemes d'aquesta mena també hi ha les baralles conseqüents entre les institucions locals, la Generalitat, etcètera, la nostra Proposició no de Llei va en el sentit que, sigui qui sigui el qui hi hagi de posar remei —que suposem nosaltres que en la majoria dels casos és el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya—, aquests danys produïts siguin palliats al més aviat possible.

La Proposició no de Llei diu: «El Consell Executiu farà l'inventari en el termini més breu possible, de tots els danys soferts pels centres docents de Catalunya a conseqüència de les recents gelades, en farà la corresponent valoració i tindrà les mesures oportunes encaminades a restaurar els deperfectes ocasionats en cadascun dels centres damnificats per tal que s'hi pugui continuar, sense dilació i amb tota normalitat, la tasca docent a la qual són destinats.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Per a un torn en contra, o una intervenció? *(Pausa.)* El Grup de Convergència i Unió, per al posicionament de Grup, sí. El senyor Vila, per defensar l'esmena del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. VILA I FONTCUBERTA: Gràcies, senyor President. Bé, amb la presentació de la nostra esmena intentem, d'alguna manera, clarificar la Proposició no de Llei que se sotmet a debat. En primer lloc, intentem clarificar-ho quan especifiquem a quin tipus de centres docents de Catalunya correspon fer això. Introduïm la paraula «públics», en la seva redacció.

En segon terme, d'alguna manera, també intentem, quan es diu que «es prenen les mesures oportunes», especificar quines són aquestes mesures; perquè, si s'han produït uns danys, el que correspon en aquests moments és fer les reparacions pertinents.

I, en tercer lloc, intencem d'alguna manera que aquesta Proposició no de Llei especifiqui a qui correspon realitzar aquestes reparacions dels danys produïts per les gelades. I d'alguna manera nosaltres no establim en la Proposició de Llei qui ho ha de fer, sinó que deixem que sigui la mateixa Llei i les mateixes competències les que dictaminin, realment, a qui correspon fer cadascuna d'aquestes actuacions.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, senyor Vila. El Grup parlamentari... el Grup Popular.

El Sr. GARRIGA: Nosaltres proposàvem l'addició d'un nou paràgraf, que ve a concretar una mica el que ha dit ara el Grup de Convergència i Unió de separar les competències i les persones competents per atendre aquests desperfectes, i entenem que l'esmena presentada en aquest moment per Convergència i Unió és una mena de transacció entre el text que nosaltres proposàvem com a nou paràgraf i, per tant, estem disposats a votar favorablement l'esmena de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ara pot intervenir, pel Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Agraeixo que el senyor President em cedeixi la paraula, perquè no he acabat d'entendre ben bé aquest torn de paraules com l'ha donat, perquè normalment es dona des de la primera entrada a l'última entrada, i aquesta vegada ho ha fet al revés. Però bé, és igual; defensarem l'esmena, encara que sigui l'última.

Nosaltres, en llegir aquesta proposta que ens fa el Grup Socialista de Proposició de Llei, veiem que queda ambigu si es tracta de reparar els danys... sobretot en el moment de reparar els danys, si es tracta d'escoles públiques o d'escoles privades. Nosaltres entenem que és missió del Departament de fer la valoració dels danys i que les escoles que imparteixen ensenyaments bàsics, tant si són públiques com si són privades, estiguin en condicions de donar aquestes classes. Però, el que no podem admetre, d'acord amb la nostra filosofia, és que el Consell Executiu, a través del seu Departament d'Ensenyament,

es faci càrrec d'unes reparacions en centres privats. És per això, que proposem aquestes dues esmenes al Grup —i valgui la redundància— proposant de la Proposició, li proposem aquestes dues esmenes. Una d'elles, introduir «centres docents públics» en lloc de «centres docents», així, en genèric; i, a més a més, dir que sempre que es tracti de centres docents públics aquests danys aniran a càrrec, o a compte, del Consell Executiu. I diem això i no parlem —com veig que fan en altres esmenes— de corporacions locals, perquè enteníem nosaltres que aquesta Proposició anava destinada a uns danys molt determinats, que són, en certa manera, danys catastròfics produïts per unes gelades, que no es tracta de danys produïts per l'ús o de danys d'aquest tipus —que és el del que es fan normalment càrrec les corporacions locals, el que es diuen despeses de manteniment. Nosaltres creiem que això anava a part de les despeses de manteniment, per això no en fèiem esment. Hem vist que hi ha altres esmenes que parlen de les entitats locals. Jo crec que si proposo al Grup proposant una refosa, si més no, de la nostra esmena, juntament amb alguna altra, perquè quedi ben especificat aquest assumpte, en aquest cas, votariem favorablement la Proposició.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara hi ha només un Grup que no ha intervingut, és el Grup del PSUC. Si vol intervenir, té deu minuts. Senyora Vintó?

La Sra. VINTÓ: Sí, senyor President, per dir que el nostre Grup està d'acord amb la Proposició no de Llei presentada pel Grup Socialista i que penso que ha demostrat —els fets atmosfèrics ho han demostrat— les deficiències que pateixen les estructures educatives en aquest cas concret dels centres escolars del nostre país.

Penso, per tant, que de la Proposició no de Llei i d'algunes de les esmenes que s'han presentat..., tinc entès que, efectivament, hi ha una certa proposta de refosa, de la qual esperem la redacció final per manifestar-hi el nostre acord. Entenem que, efectivament, el Parlament hauria d'instar el Consell Executiu a fer l'inventari d'aquestes destrosses o d'aquestes disfuncions que s'han produït en els centres públics, com assenyalava el Diputat d'Esquerra Republicana i també el de Convergència; entenem que el Parlament ha d'adreçar-se al Consell Executiu i que, per tant, les despeses que calgui fer de reparació han d'afectar el Departament d'Ensenyament de la Generalitat. I que difícilment, des d'aquest Parlament, ens podem adreçar a les

corporacions locals dient-los què han de fer; crec que no és la nostra competència. Però, efectivament, es pot buscar una redacció en la qual quedi clara quina és la competència del Departament d'Ensenyament, tot i que en casos de desastres atmosfèrics no previsibles no podem entrar en els conceptes regulars de conservació i manteniment, perquè aquests no són afectats en circumstàncies normals, i si s'han vist afectats aquesta vegada és perquè les circumstàncies atmosfèriques han estat d'una especial crueltat, si se'm permet l'expressió.

Per tant, jo demanaria que hi hagués aquesta refosa de textos que ens permetés a tots votar per unanimitat un tema que millora, o va a millorar, les escoles públiques de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Bé, moltes gràcies, senyora Vintó. Finalment té la paraula el Grup proposant, per cinc minuts, per indicar les esmenes que accepta i fixar la seva posició, fixar el text definitiu.

Si ho vol el Grup proposant, podem fer una petita suspensió d'un minut o el que calgui per refondre el text; si li sembla que ja ho té clar, té la paraula.

La Sra. LORENTE: Donat que se'ns han donat uns arguments que fan canviar una mica la nostra proposició no de Llei, volíem fer una transaccional i demanem tres minuts per poder fer-la.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, doncs, se suspèn la sessió.

(Són les cinc de la tarda i tretze minuts. La sessió es reprèn a un quart de sis de la tarda i quatre minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Reprenem la sessió. El Grup proposant té cinc minuts per exposar la seva posició i el text definitiu.

La Sra. LORENTE: Sí, hem arribat a un acord i hem fet aquesta proposició transaccional que diu: «El Consell Executiu ha de fer l'inventari en el temps més breu possible de tots els danys soferts pels centres docents públics de Catalunya, a conseqüència de les gelades recents. Ha de fer la valoració d'aquests danys, d'acord amb les entitats locals afectades tenint en compte les competències corresponents, especificant les operacions que hagin de ser realitzades.»

El Sr. PRESIDENT: Podem procedir a la votació?

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquest text?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per unanimitat.

(La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i vuit minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3